

^{Em} Varje gång du går din väg – lyser en rädsla i mig, ^D
^{Em} tänk om vi aldrig ses i-gen. ^{Cmaj7}
 Varje gång du går din väg – och jag står där själv ^D
 kan jag bara önska — att inget dumt ska hända ^{Am} ^{A#maj7}
 i tvära krökar — flyter livets älv. ^{Hm7} ^E

^F Men – så länge vi finns ska jag älska dig ^G ^A ^F
^G Fast det inte alltid ser så ut. ^A ^F
^G Så länge vi finns vill jag vara nära dig. ^A ^F
^G Mer än någonsin förut. ^A

Det händer att jag går – utan att se mig om.
 Finns ju så mycket att tänka på.
 Det händer att jag går min väg – i vredesmod.
 Men det är inte jag – inte mitt sanna väsen.
 Bara nån reaktion uti mitt blod.

För – så länge vi finns...

Vi kanske sviker – och ljuger ibland. Och det kan synas som
 att vi ingenting har lärt.
 Men kanske allting är perfekt – även när det inte verkar så.
 Det är inte alltid – kanske inte ens nånsin
 – som vi allting kan förstå.

Mer än att – så länge vi finns...